

Η ΕΡΕΥΝΑ 19 Αυγούστου 2008, αρ. φύλλου 14986, σελίδα 4

«Μετά τα τριάντα παντρεύονται οι Έλληνες»

Ο κ. Βύρων Κοτζαμάνης μιλάει στον Αποστόλη Ζώη

" Η συγχρονική γονιμότητα (εκφραζόμενη ως μέσος αριθμός παιδιών ανά γυναίκα ανά έτος η περίοδο), έχει πλέον περιορισθεί τις δύο τελευταίες δεκαετίες σε 1,2-1,3 παιδιά/ γυναίκα, ενώ παρέμεινε για μια σχεδόν εικοσαπενταετία (1955-1980) σε σχετικά υψηλά επίπεδα, επίπεδα που άφηναν να διαφανεί η εξασφάλιση (2,4-2,2 παιδιά) της ανανέωσης των γενεών."

Αυτά αναφέρει ο κ. Βύρων Κοτζαμάνης, Καθηγητής Δημογραφίας, Διευθυντής του Εργαστηρίου Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων, όπως και Διευθυντής του Ελληνογαλλικού Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών, Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Ειδικότερα επισημαίνει: «Έτσι, την πρώτη μεταπολεμική περίοδο (1955-1980) οι Ελληνίδες των διαδοχικών γενεών περιορίζοντας μερικώς την γονιμότητά τους φέρνουν ταυτόχρονα στο κόσμο όλο και σε μικρότερη ηλικία τα παιδιά τους (γύρω στα 29,5 τους χρόνια το 1955, στα 26 τους γύρω στο 1980).

Οι πτωτικές όμως τάσεις της μέσης ηλικίας στην τεκνογονία ανατρέπονται στη συνέχεια: τα νέα ζευγάρια τείνουν να τεκνοποιήσουν σε όλο και μεγαλύτερες ηλικίες (γύρω στα 29-30 έτη σήμερα), συνεχίζοντας παράλληλα να περιορίζουν κατά τι ακόμη τον αριθμό των παιδιών που φέρνουν στον κόσμο».

Ο ίδιος δεν παραλείπει να αναφερθεί και σε αλλαγές στα πρότυπα γαμηλιότητάς τους, παρουσιάζοντας τα παρακάτω στοιχεία: " Διαπιστώνουμε έτσι, ότι μετά από μια τριακονταετία έντονης και πρώιμης γαμηλιότητας (1955-1985) οι δείκτες πρώτων γάμων συρρικνώνονται ενώ παράλληλα η μέση ηλικία ανέρχεται, εγγίζοντας τα τελευταία χρόνια τα 31 έτη για τους άνδρες και τα 27,5 έτη για τις γυναίκες (28,5 και 24,5 αντίστοιχα γύρω από το 1960) ". Επίσης για το γάμο και ποια είναι η μέχρι τώρα εικόνα στη σύγχρονη Ελληνική κοινωνία αλλά και για την αντοχή του γάμου ο ίδιος τονίζει: «Αν και οι αλλαγές είναι ταχύτατες και οι τάσεις κοινές με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι διαφορές παραμένουν έντονες τόσο όσον αφορά την ετήσια όσο και την διαγενεακή γαμηλιότητα: ουδέποτε προσμετρήθηκαν στην χώρα μας - με εξαίρεση τα δίσεκτα έτη- κάτω από 600 πρώτοι γάμοι επί 1000 γυναικών (όταν οι ετήσιοι αντίστοιχοι δείκτες στις προαναφερθείσες χώρες τοποθετούνται σταθερά στους 500-550 γάμους επί 1000 γυναικών), ενώ με το πλέον απαισιόδοξο σενάριο, μόνο το 15% των ελλήνιδων που γεννήθηκαν την δεκαετία του 1970 θα παραμείνουν άγαμες, όταν στις περισσότερες χώρες της βόρειας και δυτικής Ευρώπης το ποσοστό αυτό εγγίζει πλέον το 40%. Η Ελλάδα διαφοροποιείται επομένως ακόμη και σήμερα για την έντονη και πρώιμη γαμηλιότητά της και την αντοχή των γάμων στη φθορά, στο βαθμό που η διάλυση τους αποτελεί ακόμη εξαίρεση».

Ο κ. Βύρων Κοτζαμάνης, είναι Καθηγητής Δημογραφίας, Διευθυντής του Εργαστηρίου Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων, του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας